

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/120/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725202616
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6725202616.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcov: 1/ A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., E. XXXX, 2/ maloletá F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., E. XXXX a 3/ maloletý H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., E. XXXX, všetci zastúpení právnym zástupcom TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36264750, so sídlom v Galante, Sídlisko Jas č. 936/5, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Michal Tokár, advokát a konateľ, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00151700, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 19, o zaplatenie 85.000,- € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/33/2025-57 zo dňa 20.08.2025, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T/51/2023.

1.2 V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že „žalobcovia sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 18.07.2025 domáhajú voči žalovanému náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch; dňa 07.08.2025 bolo súdu doručené podanie žalovaného, v ktorom okrem iného navrhol prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 3T/51/2023 z dôvodu, že trestné konanie nie je ešte právoplatne skončené a žalovaný nedisponuje žiadnymi podkladmi z trestného konania; súd prerušil konanie vedené pod spisovou značkou 12C/33/2025, a to až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 3T/51/2023“.

1.3 Súd prvej inštancie o prerušení konania rozhodol podľa § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 19.09.2025 (č.l. 63-66 spisu); uznesenie napadli v celom rozsahu; vyjadrili názor, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podrobnostiach argumentovali, že:

(1) neboli splnené podmienky na fakultatívne prerušenie konania podľa § 164 C.s.p., pretože v prejednávanej spore nie je prejudiciálnou otázkou výsledok trestného konania;

(2) uviedli, že „v tomto konaní súd z vykonaných dôkazov zisťuje, či sú dané (preukázané) predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu; v danom smere je zrejmé, že žalovaný ako poisťovateľ zodpovedá v rámci zodpovednostných vzťahov vyplývajúcich z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za

škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla za prevádzkovateľa motorového vozidla (§ 427 ods. 2 OZ), a teda je v danom konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom, keďže žalobcom vznikla škoda v súvislosti s osobitnou povahou tejto prevádzky a činnosti (prevádzka motorového vozidla); prevádzkovateľ sa nemôže svojej zodpovednosti zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (§ 428 OZ); zodpovednosť prevádzkovateľa je tu objektívna (bez ohľadu na zavinenie, resp. prípadné spoluzavinenie); prevádzkovateľ vozidla ako aj poisťovateľ (žalovaný) by sa zodpovednosti mohli zbaviť, len ak by preukázali, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať (§ 428 OZ), čo však nie je v prejednávanej veci dané; zároveň treba zdôrazniť aj ten fakt, že pokiaľ by sa žalovaný chcel odvolávať na výsledky trestného konania v danej veci po jeho skončení, tak podstata a zmysel trestného konania a civilného procesu sú odlišné a vzájomne sa nijak nepodmieňujú; zodpovednosť podľa noriem občianskeho práva môže byť a v tomto prípade aj je daná bez ohľadu na výsledok trestného konania; zodpovednosť v trestnom konaní je vyvodzovaná výlučne na základe zavineného konania páchatelia, a to v závislosti od konkrétneho trestného činu na základe úmyselného zavinenia alebo na základe nedbanlivostného zavinenia; na rozdiel od trestného konania je zodpovednosť v civilnom procese na náhradu škody založená na princípe objektívnej zodpovednosti; to znamená, ide o osobitný druh zodpovednosti spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku (tá je objektívna) a práve preto výsledok trestného konania, ktorý je založený na zavinení nie je podstatný, nakoľko prípadné spoluzavinenie poškodených môže skúmať aj súd v civilnom procese“;

(3) prerušenie konania porušuje zásadu hospodárnosti konania a spôsobí zbytočné prietahy v konaní;
(4) na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

2.2 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 02.10.2025 (č.l. 81-83 spisu) k odvolaniu žalobcov uviedol, že:

(1) nesúhlasí s odvolaním žalobcov proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania do právoplatného skončenia súvisiaceho trestného konania; rozhodnutie o prerušení konania považuje za zákonné, správne a v súlade so zásadami hospodárnosti a rýchlosti konania podľa § 164 C.s.p.;

(2) trestné konanie rieši zásadné skutkové a právne otázky (najmä priebeh dopravnej nehody, zavinenie a prípadné spoluzavinenie cyklistov), ktoré sú rozhodujúce aj pre civilné konanie; neprerušenie civilného konania by viedlo k duplicitnému dokazovaniu, zvýšeniu nákladov a možným rozporným rozhodnutiam;

(3) žalobcovia si uplatnili nárok až v posledný deň premlčacej lehoty, čo oslabuje ich argument o potrebe rýchleho rozhodnutia;

(4) poistený vodič si zavinenie nepriznáva a proti rozsudku trestného súdu sa odvolal, takže trestná vec nie je právoplatne skončená;

(5) podrobne vysvetlil rozdiel medzi zodpovednosťou podľa § 427 Občianskeho zákonníka a § 428 Občianskeho zákonníka a prezentoval názor, že je potrebné posudzovať aj možné spoluzavinenie nebohého cyklistu podľa § 441 Občianskeho zákonníka, čo je možné až po vykonaní dokazovania v trestnom konaní, preto aj navrhol vykonanie dokazovania pripojením trestného spisu sp. zn. 3T/51/2023;

(6) na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania potvrdil ako vecne správne.

2.3 Žalobcovia ani žalovaný sa viac v odvolacom konaní nevyjadrili.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.1 Odvolanie žalobcov nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcov ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu

nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti návrhu na prerušenie konania, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie dospel k správnym zisteniam ohľadne splnenia podmienok pre prerušenie konania podľa § 164 C.s.p., pri rozhodovaní aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.2 V zmysle § 164 C.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet; predmetné ustanovenie dáva súdu možnosť zvoliť si, či kvôli riešeniu otázky, ktorá má význam pre prejednávaný spor, konanie preruší alebo urobí iné vhodné opatrenie; rozhodnutie súdu závisí od konkrétnych okolností; otázky právnych vzťahov strán si môže súd prejudiciálne vyriešiť aj sám; či súd preruší alebo nepreruší konanie závisí od konkrétnych okolností sporu a prihliadne sa aj na štádium, v akom sa konanie nachádza. Súčasne platí, že prerušenie konania podľa § 164 C.s.p. je len fakultatívne a má byť skôr výnimkou ako pravidlom.

4.3.1 Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore sú splnené podmienky na prerušenie konania. Prerušenie konania v prejednávanom spore je v súlade s princípom hospodárnosti konania. Výsledky dokazovania ako aj výsledok samotného trestného konania môže mať význam pre rozhodnutie súdu prvej inštancie v prejednávanom spore.

4.3.2 Žalobcovia v podanom odvolaní v podstate tvrdili, že vzhľadom na objektívnu zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla (§ 427 Občianskeho zákonníka), ktorým bola spôsobená tvrdená škoda a ktorého poisťovateľom zodpovednosti je žalovaný, je nepodstatný výsledok trestného konania sp. zn. 3T/51/2023 vedeného proti vodičovi motorového vozidla. Tento názor žalobcov považuje odvolací súd v zásade za správny. Z obsahu spisu vyplýva, že vlastníkom motorového vozidla a poisťníkom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla boli podľa poisťnej zmluvy zo dňa 23.02.2017 (č.l. 49-53 spisu) osoby odlišné od vodiča motorového vozidla, proti ktorému je vedené trestné konanie pod sp. zn. 3T/51/2023. Aj keď za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá prevádzkovateľ tohto dopravného prostriedku (§ 427 Občianskeho zákonníka), nie je tým vylúčená súčasne aj zodpovednosť vodiča tohto motorového vozidla za škodu, ktorú spôsobil pri tej istej škodovej udalosti poškodenému porušením právnej povinnosti (§ 420 Občianskeho zákonníka), ak nešlo o prípad, keď vodič sám za škodu nezodpovedá (R 29/1979). Je výlučne na poškodenom, voči ktorému zodpovednému subjektu si uplatní svoj nárok na náhradu škody (nemajetkovej ujmy). Preto aj v prípade oslobodenia vodiča motorového vozidla v trestnom konaní zostáva za splnenia zákonných podmienok zachovaná objektívna zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla za spôsobenú škodu (§ 427 Občianskeho zákonníka).

4.3.3 V zmysle vyššie uvedeného je pre prejednávaný spor v zásade bez právneho významu výsledok trestného konania z hľadiska otázky zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu (nemajetkovú ujmu) žalobcom, pretože žalovaný za spôsobenú škodu (nemajetkovú ujmu) nezodpovedá na základe zavinenia vodiča motorového vozidla, ale ako poisťovateľ zodpovednosti prevádzkovateľa motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda (§ 427 Občianskeho zákonníka v spojení s § 15 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov). Z hľadiska významu výsledku predmetného trestného konania sp. zn. 3T/51/2023 vedeného proti vodičovi motorového vozidla na otázku zodpovedného subjektu za škodu (nemajetkovú ujmu) žalobcov uplatnenú v prejednávanom spore preto nebol dôvod predmetné konanie prerušiť do právoplatného skončenia uvedeného trestného konania.

4.3.4 Na druhej strane nebolo medzi stranami sporné, že vodič motorového vozidla v rámci trestného konania spochybňuje svoju zodpovednosť tvrdením, že spornú dopravnú nehodu zaviniť poškodení (cyklisti) jazdou v rozpore s právnymi predpismi. Otázka zavinenia poškodeného na spôsobenej škode (§

441 Občianskeho zákonníka) môže mať význam aj v prípade objektívnej zodpovednosti za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka (porovnaj R 3/1984 alebo nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 184/2023 zo dňa 07.09.2023). Skutkové zistenia trestného súdu ohľadne konania páchatela a poškodených (cyklistov) môžu mať preto význam aj pre civilné sporové konanie (prejednávaný spor). Z hľadiska významu uvedenej otázky pre prejednávaný spor nie je pritom podstatné, že predmetom skúmania v trestnom konaní bude najmä trestnoprávna zodpovednosť páchatela uvedeného skutku (vodiča).

4.3.5 Je síce správny názor žalobcov, že civilný súd nie je viazaný záverom trestného rozsudku o spoluúčasti poškodeného na vzniku ujmy a je oprávnený a povinný túto otázku (zavinenie poškodeného) posúdiť sám (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/66/2018 zo dňa 21.03.2019 alebo rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/2298/2024 zo dňa 13.10.2025), za účelom posúdenia zavinenia poškodeného však bude musieť aj trestný súd vykonať príslušné dokazovanie, z ktorého môže pri rozhodovaní vychádzať aj súd v prejednávanom spore. Vzhľadom na stav trestného konania sp. zn. 3T/51/2023, v ktorom súd už rozhodol rozsudkom vo veci samej (vec sa v súčasnosti nachádza na odvolacom súde pod sp. zn. 3To/122/2025, bola pridelená sudcovi spravodajcovi a možno očakávať rozhodnutie o podanom odvolaní) je aj podľa odvolacieho súdu v súlade so zásadou hospodárnosti konania vyčkať na rozhodnutie v trestnom konaní. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že počas prerušenia konania nedochádza k prieťahom v konaní (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 100/2008 zo dňa 19.03.2008).

4.3.6 Na základe uvedeného aj odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnom trestnom konaní sp. zn. 3T/51/2023 sa rieši (aj) otázka, ktorá môže mať význam pre prejednávaný spor a nie je hospodárne, aby súd prvej inštancie v prejednávanom spore duplicitne vykonával dokazovanie za účelom ustálenia skutkových zistení, ktoré vyplývajú z uvedeného trestného konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5. Nakoľko v tomto prípade nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, odvolací súd nerozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania; o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.